

به این تعداد نمی توان وقت دفاع داد؛ یا تأیید می شوند یا نمی شوند؛ دست شان هم به جایی نمی رسد. البته جای شکایت و پیگیری دارند اما به نتیجه خاصی نمی رسد.

■ رقابت های آتی را با همین ثبت نام ها و تأیید صلاحیت ها چگونه می بینید؟ آیا باز شاهد آن شکل سنتی رقابت بین اصلاح طلبان و اصولگرایان خواهیم بود؟

اگر زمین بازی را در سطح کشور پهن کنیم، هر مقدار حوزه انتخابیه بزرگ تر و تعداد نمایندگان آن حوزه بیشتر باشد، جریان های سیاسی بیشتر مؤثرند. الآن از ۲۹۰ کرسی حدود ۱۶۰ تا ۱۶۵ کرسی به حوزه های تک نماینده اختصاص دارند. در این حوزه های انتخابیه تک نماینده ای عموماً رقابت ها بین اشخاص حقیقی است نه جریان های سیاسی. مردم هم تلاش می کنند به کسی رأی بدهند که دقیقاً هم خودش، هم خانواده اش و هم سابقه اش را بشناسند.

اشخاص حقیقی در لیست حوزه های انتخابیه بزرگ مثل تهران، اصلاً مؤثر نیستند؛ تأثیر گذاری شان بسیار کم است و بیشتر امضاها و لیست ها تأثیر گذار است. مردم هر ۳۰ نامزد را نمی شناسند؛ یک تعدادی مثل ۴ یا ۵ نفر را می شناسند و به همین دلیل به لیست اعتماد می کنند و به بقیه هم رأی می دهند.

بعد از تهران، تبریز است که ۶ نماینده دارد. ۴-۵ حوزه هم ۵ نماینده دارند؛ مانند اصفهان. بعد به شیراز با ۴ نماینده می رسیم. شاید بالای ۲۰۰ نماینده اشخاص حقیقی هستند. من نمی گویم جریان های سیاسی بی تأثیر هستند، اما تأثیر شان بسیار کم است. گاهی برخی نامزدها به من مراجعه می کنند و خواستار حمایت می شوند. من جواب می دهم: اگر شما در حوزه انتخابیه ۲۰ درصد رأی داشته باشید با تبلیغات و حمایت ما ۲۰ درصد را ۲۵ درصد می کنیم؛ اما هیچ جریان سیاسی ای نمی تواند ۵ درصد را ۲۵ درصد کند. اگر زمینه رأی کسی ۵ درصد باشد، نمی تواند به حمایت یک جریان سیاسی دل ببندد؛ چون به جایی نمی رسد. اما اگر ۲۵ درصد رأی داشته باشد می شود با تبلیغات، سخنران فرستادن و میتینگ کمی درصد را تغییر داد.

■ پیش بینی تان درباره انتخابات تهران چیست؟ باز هم یک لیست به طور کامل رأی می آورد؟

بعید می دانم آن روند تکرار شود؛ به نظر من ترکیبی از ۲ لیست رأی می آورد؛ البته ممکن است تا انتخابات اتفاق جدیدی بیفتد؛ اما به نظر من تقسیم می شود.

■ مساوی؟

نمی دانم. انتخابات در کشور ما بر اساس اکثریت نسبی است و هر کس ۵۱ درصد رأی بیاورد، انتخاب می شود اما انتخابات در برخی کشورها تناسبی است؛ یعنی مثلاً اگر در تهران یک لیست ۶۰ درصد و لیست دیگر ۴۰ درصد رأی آورد، آن وقت لیستی که ۶۰ درصد رأی آورده ۱۸ نماینده و لیست بعدی ۱۲ نماینده در مجلس خواهد داشت.

اشکال دیگری هم که الآن وجود دارد این است که وقتی یک لیست به صورت کامل رأی می آورد ۴۹ درصد رأی دهندگان در تهران بی نماینده می شوند و نماینده ای ندارند و آنکه ۵۱ درصد رأی آورده است، ۳۰ نماینده دارد؛ این یکی از اشکالات است و باید انتخابات در حوزه های انتخابیه بزرگ را به ترتیبی تناسبی کرد. این واقعیت است. برخی کشورها می گویند اگر یک حزبی کمتر از ۵ درصد رأی آورد، حذف می شود. اما اگر ۴۰ درصد رأی آورد و حذف شود، یعنی موکلانش عملاً حذف شده اند.

■ در نام نویسی ها چند چهره خبر ساز شد؛ یکی آقای لاریجانی که ثبت نام نکرد. عده ای ثبت نام نکردن لاریجانی را اینگونه تحلیل کردند که او هر چند اصولگراست اما نماد اعتدال در مجلس بود و وقتی ایشان عرصه را بر خود تنگ می بیند، یعنی مجلس آینده در اختیار تندروها خواهد بود. این تحلیل تا چه حد با واقعیت منطبق است؟

شاید بهتر باشد خود دکتر لاریجانی در این باره توضیح بدهند؛ من خودم چندین بار با ایشان صحبت کردم. مزمه ثبت نام نکردن ایشان از ۳-۴ ماه پیش در محافل خصوصی عنوان شده بود. به نظر من چند عامل در این تصمیم دخیل بود؛ اما نمی توانم وزن هر کدام از این دلایل

را بررسی کنم.

یک دلیل این بود که ایشان در ریاست مجلس بعد از انقلاب اسلامی رکورد زد؛ آقای لاریجانی طولانی ترین دوره ریاست در مجلس را داشت. مرحوم آقای هاشمی ۲ و نیم دوره ریاست داشتند؛ آقای کروبی یک و نیم دوره بودند؛ آقای ناطق دودوره و آقای حداد یک دوره رئیس بودند؛ اما آقای لاریجانی ۳ دوره. ایشان می گفتند: کافی است.

کسانی که در مجلس نبودند، شاید درک نکنند اما تکرار حضور در مجلس خسته کننده است و آدم های پر حوصله ای که مثل من ۸-۷ دوره مانده باشند، کم است. من چند نفر از نمایندگان را می شناسم که ۳-۲ دوره در مجلس بودند و الآن هم زمینه رأی خوبی داشتند، اما به این نتیجه رسیدند که ثبت نام نکنند مثل آقای امیری که ۵ دوره از زرندها نمایندگی شدند یا آقای فولادگر که از چهره های قوی مجلس بود. من حتی روزهای آخر اصرار کردم به جای اصفهان از تهران ثبت نام کنید؛ اما قانع نشد.

نکته دوم این بود که آقای لاریجانی در سه دوره قبلی از قم رأی آورده بودند و الآن هم تغییر حوزه انتخابیه برایشان مصلحت نبود و نمی خواستند به تهران بیایند و از نظر اخلاقی هم خوب نبود. در قم جریان های اصولگرایی چند گروه شدند و یک گروه قبل از ثبت نام ها با هم ائتلاف کردند و لیست دادند یک سری جریان های اصولگرای قم معترض بودند؛ چون اینها خود سرانه تصمیم گرفته بودند.

■ شما با تصمیم لاریجانی موافق بودید؟

من چند دفعه با ایشان صحبت کرده و سعی کردم ایشان را ترغیب کنم مجدداً ثبت نام کنند؛ اما ایشان قانع نشد و ثبت نام نکرد.

■ شما از استدلال ایشان قانع شدید؟

روزهای آخر ایشان به کاندیداتوری من اصرار داشتند و می گفتند: به چه دلیل ثبت نام نمی کنید؟ من هم گفتم: به همان دلیل که شما ثبت نام نمی کنید.

■ چهره خبر ساز دوم آقای قالیباف بود که دو دفعه در انتخابات ریاست جمهوری ناکام بودند؛ به عنوان فرد حقیقی این حق را داشتند؛ اما به لحاظ سیاسی این کاندیداتوری درست است؟

ما انتخابات ۱۴۰۰ را پیش رو داریم و ممکن است ایشان بخواهد در انتخابات ریاست جمهوری مجدداً نامزد شود. ایشان همیشه سقف پرواز شان را ریاست جمهوری تعریف کردند... ریاست مجلس با ریاست جمهوری تضادی ندارد؛ اگر کسی بخواهد نامزد شود باید از ۶ ماه قبل استعفا بدهد برای ریاست جمهوری چنین منعی نداریم.

■ فارغ از ۱۴۰۰ چه؟

این یک شمشیر دولبه است. اگر ایشان به مجلس برود و رئیس شود، سکوی پرتابی خواهد بود تا در ۱۴۰۰ نامزد شود و رأی بیاورد؛ ولی اگر در تهران رأی نیاورد یا رأی بیاورد و در مجلس رئیس نشود، شرایط برای ایشان خوب نیست. باید صبر کرد و نتیجه انتخابات و آرایش مجلس یازدهم را دید اما به نظر من ایشان می تواند به عنوان یک گزینه قوی برای ریاست مجلس مطرح شود.

■ استقبال از انتخابات را چگونه می بینید؟

آلآن در نظرسنجی ها و پیمایش های میدانی که انجام می شود تهران بالای ۴۰ درصد شرکت کننده دارد. آن ۶۰ درصد هم نگفته اند؛ ما شرکت نمی کنیم؛ می گویند: تصمیم نگرفته ایم. تهران بزرگ ترین حوزه انتخابیه است و من امیدوارم آمار شرکت کنندگان از مرز ۵۰ درصد عبور کند. با توجه به این وضعیت، این عدد رکورد خوبی است. رأی دهندگان